

Til lovforslag nr. L 63. Betænkning afgivet af Forsvarsudvalget den 17. januar 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om humanitær bistand til ofre for en eventuel væbnet konflikt i Mellemøsten

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til forsvarsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål og forsvarsministerens svar herpå er optrykt som bilag til denne betænkning.

Der er af forsvarsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af forsvarsministeren stillede ændringsforslag.

Flertallet beklager, at fredsbestræbelserne har været forgæves, og at der nu foregår krigshandlinger i Mellemøsten. Der er derfor akut behov for at yde humanitær bistand til ofrene for denne konflikt.

Udvalget forudsætter, at det danske læge- og sanitetshold i lighed med korvetten »Olfert Fischer«s besætning omfattes af finanslovens tekstanmærkning nr. 53 om erstatning ved invaliditet eller dødsfald til personel afgivet til tjeneste i styrker under FN.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling, men mindretallet kan tiltræde de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af forsvarsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag
til

Lov om humanitær bistand til ofre for den væbnede konflikt i Mellemøsten«.

Til § 1

2) Ordene »en eventuel væbnet konflikt« ændres til: »den væbnede konflikt«.

Til § 2

3) Ordene »en eventuel væbnet konflikt« ændres til: »den væbnede konflikt«.

Til § 6

4) Paragraffen affattes således:

»§ 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Stk. 2. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 3

Ændringsforslagene er foranlediget af den ændrede situation i Mellemøsten, hvor der nu foregår krigshandlinger.

Til nr. 4

Ændringsforslaget har til formål at til sikre, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen med henblik på hurtigst muligt at kunne yde den humanitære bistand.

Helen Jørgensen (S) Hans Hækkerup (S) fmd. Arne Jensen (S) Qvist Jørgensen (S)
Ingrid Rasmussen (S) Trøjborg (S) Jens Thoft (SF) Pelle Voigt (SF) Arne Melchior (CD)
Helge Adam Møller (KF) Rønholt (KF) Pia Larsen (V) Hanne Severinsen (V)
Sønderby (V) nfm. Poul Nødgaard (FP) Jørgen Estrup (RV) Kofod-Svendsen (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til forsvarsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

»Kan regeringen bekræfte, at nærværende lovforslag ikke – som man kan få indtryk af af bemærkningerne – er foranlediget af en henvendelse fra Røde Kors/FN, men alene er en følge af en henvendelse fra England og USA?«

Svar:

Nærværende lovforslag er foranlediget af regeringens vurdering af behovet for en samlet dansk hjælpeindsats til fordel for ofrene i Mellemøsten.

Regeringen har drøftet dette behov nærmere med bl.a. amerikanske og britiske myndigheder.

Spørgsmål 4:

»Hvilken status har krigshospitalet i Holstebro? Hvem ejer materiellet? Hvem skal bemande det i en krig, hvor NATO som organisation er inddraget?«

Svar:

I medfør af en aftale mellem Danmark og USA om at stille forstærkningsenheder til rådighed for Danmark, er der i Holstebro etableret et beredskabshospital (»US Contingency Hospital«).

Hospitalet er forberedt og indrettet for den amerikanske stat og i alt væsentligt finansieret ved amerikanske midler, idet et mindre beløb finansieres over NATO's fællesfinansierede infrastrukturbudget.

Bemandingen i forbindelse med den amerikanske forstærkningsoption er planlagt at være amerikansk personel. Hertil kommer et dansk forbindelses- og støtteelement.

Efter lovforslaget er det hensigten, at hospitalet skifter status, således at det midlertidigt overdrages fra den amerikanske stat til den danske stat. Ledelsen og bemandingen vil udelukkende være et dansk anliggende. Det vil væ-

re hensigtsmæssigt at tilknytte personel fra de nationer, som har patienter på hospitalet.

Spørgsmål 5:

»Er krigshospitalet omfattet af Host Nation Support-aftalerne?«

Svar:

Ja. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 4.

Spørgsmål 6:

»Hvilke oplysninger foreligger der om, hvilke nationaliteter det britiske felthospital forventes at skulle behandle?«

Svar:

Der foreligger ikke nærmere oplysninger herom, men det følger af almindelige folkeretlige regler, at hospitalet er forpligtet til at yde støtte til alle, jf. bl.a. Genèvekonvention af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten (Genèvekonvention I), Genèvekonvention af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger (Genèvekonvention III) samt Genèvekonvention af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid (Genèvekonvention IV).

Spørgsmål 7:

»Vil krigshospitalet i Holstebro fortrinsvis skulle behandle statsborgere fra NATO-lande? I benægtende fald, hvorledes vil kontakten til f.eks. Røde Halvmåne skulle foregå?«

Svar:

Som det er anført i bemærkninger til lovforslaget, vil der i tilknytning til flyevakueringen af patienter blive udstationeret et mindre dansk lægefagligt visitationshold i Golfområdet med henblik på registrering og klargøring af patienter i forbindelse med hver enkelt flytransport.

Det vil således blive dette hold, der i samråd med læger på stedet skal træffe afgørelse om, hvilke patienter der bør overføres til Danmark. Visitation af patienter skal ske efter reglerne i Genèvekonventionerne, jf. besvarelse af spørgsmål 6.

Det forudsættes, at der ikke vil blive behandlet irakiske krigsfanger, da der gælder særlige folkeretlige regler for beskyttelse af krigsfanger.

Spørgsmål 11:

»Kan ministeren garantere, at en vedtagelse af L 63 ikke vil muliggøre eller vanskeliggøre, at Danmark efterkommer ønsker fra FN/Røde Kors/Halvmåne om at yde humanitær bistand, såfremt en sådan skulle fremkomme?«

Svar:

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, hvorefter regeringen er indstillet på positivt at overveje alle henvendelser fra FN-systemet, herunder FN's flygtningehøj-

kommissariat (UNHCR), samt fra private hjælpeorganisationer, herunder Internationalt Røde Kors, om at yde humanitær støtte til ofrene for en eventuel væbnet konflikt. Regeringen har til dette formål foreløbig afsat 35 mio. kr. og vil positivt overveje at afsætte yderligere midler hertil.

Spørgsmål 12:

»Ministeren bedes tilstille udvalget et notat om de folkeretlige aspekter i relation til udsendelse af lægeholdet og i relation til etablering af hospitalet i Holstebro.«

Svar:

Der henvises til vedlagte notat af 16. januar 1991 angående forskellige folkeretlige spørgsmål i forbindelse med udsendelse af dansk sanitetsstøtte til et britisk feltlazaret i Golfen samt til vedlagte notits af 17. januar 1991 vedrørende etablering af beredskabshospitalet på Holstebro Kaserne.

FORSVARSMINISTERIET

5. kontor

17. januar 1991

NOTITS**vedrørende****etablering af beredskabshospitalet på Holstebro Kaserne**

Det kan oplyses, at beredskabshospitalet vil blive etableret som et militært hospital med militært personel, for hvilket de folkeretlige regler om beskyttelse af sanitære enheder, indretninger og personel vil finde anvendelse, jf. Genèvekonventionerne med tilhørende tillægsprotokol I. De folkeretlige regler er nærmere be-

skrevet i vedlagte notat af 16. januar 1991 angående forskellige folkeretlige spørgsmål i forbindelse med udsendelse af dansk sanitetsstøtte til et britisk feltlazaret i Golfen.

Etableringen af hospitalet sker i henhold til en bilateral aftale mellem Danmark og USA, som i øjeblikket er under forhandling.

Forsvarsministeriet

16. januar 1991

NOTAT

angående

forskellige folkeretlige spørgsmål i forbindelse med udsendelse af dansk sanitetsstøtte til et britisk feltlazaret i Golfen

I. Sanitære enheder og indretninger

a) Sanitære enheder og indretninger er omhandlet i:

- Genèvekonvention I (*GK I*) af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten *kapitel 3* og
- Tillægsprotokol til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i internationale væbnede konflikter (*TP I*), *del II* særligt *artiklerne 8, 12 og 13*.

b) Hverken *GK I* eller *TP I* giver definition på, hvad der skal forstås ved et feltlazaret. Konventionen og tillægsprotokollen omtaler slet ikke feltlazaretter, men derimod sanitære enheder og indretninger og hospitalszoner og områder.

I *TP I*, *del II*, *art. 8.e* defineres *sanitetsenheder* som:

Anlæg og andre enheder, hvad enten de er militære eller civile, organiseret til medikale formål, det vil sige med henblik på eftersøgning, opsamling, transport, diagnose eller behandling – herunder førstehjælp – af sårede, syge og skibbrudne eller med henblik på sygdomsforebyggelse. Udtrykket indbefatter for eksempel hospitaler og andre lignende enheder, blodtransfusionscentre, forebyggende medicinske centre og installationer, sanitetsdeponer og sanitets- og farmaceutiske lagre for sådanne enheder. Sanitetsenheder kan være enten stationære eller mobile, permanente eller midlertidige.

Ifølge Morten Ruud: *Innføring i Krigens Folkerett* p. 107, kan den opregning, der er angivet i *TP I*, *art. 8.e* ikke anses for udtømmende, idet meningen er, at enhver installation, som

direkte tjener til hjælp for de syge og sårede, skal være værnet mod angreb.

II. Sanitære enheders og indretningers folkeretlige beskyttelse

a) Om sanitære enheders og indretningers folkeretlige beskyttelse forskriver *GK I* følgende:

Artikel 19 foreskriver, at sanitetstjenestens faste indretninger og bevægelige sanitære enheder *under ingen omstændigheder må angribes, men skal til enhver tid respekteres og beskyttes af de stridende parter*. Såfremt de nævnte indretninger og enheder falder i den fjendtlige parts hænder, skal deres personel fortsat frit kunne udøve sine pligter, så længe den magt, der har erobret dem, ikke selv har sikret den nødvendige pleje af de sårede og syge, som befinder sig i sådanne indretninger og enheder.

Om sanitetstjenestens geografiske beliggenhed foreskriver *GK I*, *artikel 19, stk. 2*:

Vedkommende myndigheder er forpligtet til at sikre, at de nævnte sanitære indretninger og enheder så vidt muligt er således *beliggende, at angreb mod militære mål ikke kan bringe deres sikkerhed i fare*.

Det må således konstateres, at beskyttelsen af sanitetsenheder ikke er absolut, men betinget af en vis geografisk beliggenhed. Morten Ruud antager, at den omstændighed, at sanitetsenheder er placeret i en krigszone, ikke berettiger modparten til at indlede direkte angreb mod disse installationer. Så langt som overhovedet muligt må der gøres anstrengelser for at spare sanitære indretninger, selv om disse befinder sig i en kampzone.

Om beskyttelsens udstrækning foreskriver *GK I, artikel 21*:

Den beskyttelse, der tilkommer sanitetstjenestens faste indretninger og bevægelige sanitære enheder, *ophører ikke, medmindre de uden for deres humanitære opgaver anvendes til udøvelsen af handlinger til skade for fjenden*. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der så vidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

Ifølge *GK I, artikel 22*, skal følgende forhold ikke betragtes som givende ret til at berøve en sanitær enhed eller indretning den ved *GK I, artikel 19*, garanterede beskyttelse:

- 1) at det enheden eller indretningen tilhørende personel er bevæbnet, og at det anvender våbnene i selvforsvar eller til forsvar for de sårede og syge, som befinder sig i dets varetægt,
- 2) at enheden eller indretningen i mangel af bevæbnede sygepassere beskyttes af en vagt eller af skildvagter eller af en eskorte,
- 3) at der i enheden eller indretningen findes håndvåben og ammunition, som er frataget de sårede og syge, og som endnu ikke er overgivet til rette tjenestegren,
- 4) at personel og materiel tilhørende dyrlægetjenesten findes i enheden eller indretningen uden at udgøre en integrerende del heraf,
- 5) at den humanitære virksomhed, der udøves af sanitære enheder og indretninger eller af disses personel, udstrækker sig til pleje af civile sårede eller syge.

Om hospitalszoner og områder foreskriver *GK I, artikel 23*:

Parterne i henhold til konventionen i fredstid og de stridende parter efter fjendtlighedernes begyndelse er berettigede til på deres eget territorium og i påkommende tilfælde i besatte områder at *oprette* hospitalszoner og -områder, der er indrettet med henblik på at beskytte sårede og syge mod krigen følger såvel som på at beskytte det personel, der har til opgave at organisere og administrere de nævnte zoner og områder samt at drage omsorg for de deri samlede personer.

Efter fjendtlighedernes udbrud og under disse kan de interesserede parter afslutte overens-

komster om *gensidig anerkendelse* af de hospitalszoner og områder, som de har oprettet.

b) Om sanitære anlæg og andre enheders folkeretlige beskyttelse foreskriver *TP I*:

Artikel 12 foreskriver, at sanitetsenheder til enhver tid skal respekteres og beskyttes og ikke må gøres til genstand for angreb. Sanitetsenheder må under ingen omstændigheder benyttes i et forsøg på at værne militære mål mod angreb. Når som helst skal parterne i en konflikt sikre, at sanitetsenheder er placeret således, at angreb imod militære mål ikke bringer deres sikkerhed i fare.

III. Sanitære enheders og indretningers identifikation.

TP I, art. 18, foreskriver bl.a., at enhver af de stridende parter skal bestræbe sig for at sikre, at sanitetspersonel og sanitetsenheder er let kendelige.

Enhver af de stridende parter skal ligeledes bestræbe sig for at vedtage og gennemføre metoder og fremgangsmåder, der vil gøre det muligt at genkende sanitetsenheder og -transporter, som benytter kendemærket og kendesignaler.

IV. Sanitetspersonel

Sanitetspersonel er defineret i *Tillægsprotokol I* til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i internationale væbnede konflikter.

Sanitetspersonel defineres (*artikel 8*) herefter som personer, som af en part i en konflikt er udpeget til udelukkende at udøve en nærmere angiven række af sanitære opgaver eller at forvalte sanitetsenheder eller gennemføre eller forvalte sanitetstransporter. Sådant udpegningskarakter kan være af enten varig eller midlertidig karakter.

Udtrykket dækker også bl.a.:

- 1) sanitetspersonel tilhørende en af konfliktens parter, hvad enten det er militært eller civilt, herunder sådant, som er beskrevet i Første og Anden Genèvekonvention (*GK I* og *GK II*), og personel, som er tildelt opgaver i civilforsvarsorganisationer,
- 2) sanitetspersonel i nationale Røde Kors-selskaber og andre nationale frivillige hjælpeorganisationer behørigt anerkendt og be myndiget af en part i konflikten.

V. Sanitetspersonels folkeretlige beskyttelse

a) Sanitetspersonels folkeretlige status er omhandlet i bl.a. *Genèvekonvention I* af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten (GK I):

Artikel 24 fastsætter, at sanitært personel, som udelukkende er beskæftiget med eftersøgning, opsamling, transport eller behandling af sårede eller syge eller med forebyggelse af sygdomme, personer, der udelukkende er beskæftiget med sanitære enheders og indretningsadministration, såvel som feltpræster tilknyttet de væbende styrker, skal *respekteres og beskyttes under alle forhold*.

Artikel 25 fastsætter, at medlemmer af de væbnede styrker, der særligt er uddannet til i påkommende tilfælde at anvendes som sygepassere, sygeplejersker eller frivillige sygebærere til eftersøgning, opsamling, transport eller behandling af sårede og syge, ligeledes skal *respekteres og beskyttes*, såfremt de udfører disse pligter på et tidspunkt, hvor de kommer i berøring med fjenden eller falder i fjendens hænder.

Artikel 26 fastsætter, at personer, som tilhører nationale Røde Kors-selskaber og andre frivillige hjælpeorganisationer, der behørigt er anerkendt og autoriserede af vedkommende regeringer, ligestilles, for så vidt de anvendes til udførelsen af samme pligter som det i artikel 24 nævnte personel, med dette, forudsat at sådanne personer er militære love og anordninger undergivet.

Artikel 27 fastsætter, at en anerkendt organisation tilhørende et neutralt land kun kan yde en stridende part bistand i form af sanitært personel og sanitære enheder med sin egen regerings forudgående samtykke og efter bemyndigelse fra den interesserede stridende part. Det nævnte personel og de nævnte enheder skal stilles under denne stridende parts ledelse. Sådanne bistand kan under ingen omstændigheder betragtes som utidig indblanding i striden.

b) Om den nærmere beskyttelse af sanitetspersonel kan følgende anføres:

For det i *artikel 24 og 26* angivne personel gælder, at hvis de falder i fjendens magt, må de kun tilbageholdes, for så vidt eventuelle krigsfangers åndelige fornødenheder og antal kræver dette, *jf. artikel 28, stk. 1*. Ved tilbageholdel-

se er personalet ikke at anse som krigsfanger, men de skal dog som mindstemål nyde fordel af samtlige bestemmelser i *Genèvekonvention af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger (GK III)*.

For det i *artikel 25* angivne personel gælder, at hvis de falder i fjendens hænder, er de at anse som krigsfanger, men skal udøve deres sanitære pligter, hvor dette er påkrævet, *jf. artikel 29*. Krigsfangers folkeretlige status er nærmere fastsat i den ovenfor nævnte GK III.

Idet dansk sanitetspersonel ikke kan betragtes som de særligt uddannede medlemmer af de væbnede styrker, der er omtalt i artikel 25, og heller ikke tilhører nationale Røde Kors-selskaber og lignende, der er omtalt i artikel 26, men derimod tilknyttet et britisk feltlazaret, må sanitetspersonalet anses for at være omfattet af *artikel 24*. Heraf følger, at personalet skal respekteres og beskyttes under alle forhold.

VI. Sanitetspersonels identifikation

For at opnå den ovenfor under pkt. II nævnte beskyttelse skal bl.a. følgende være opfyldt:

Det i artikel 24, 26 og 27 omtalte personel skal på venstre arm bære et armbind, som er forsynet med kendemærket (f.eks. rødt kors på hvid bund), og som er udstedt og stemplet af den militære myndighed. Dertil kommer, at personalet skal bære et særligt identitetskort forsynet med kendemærket. I intet tilfælde må kendetegn, identitetskort eller retten til at bære armbindet fratages det nævnte personel, *jf. GK I, artikel 40*.

Det i artikel 25 angivne personel skal under udførelsen af sine sanitære pligter og kun da bære et hvidt armbind, der i midten er forsynet med kendemærket i formindsket gengivelse; armbindet skal hidrøre fra og stemples af den militære myndighed. Militære identitetspapirer, der bæres af sådant personel, skal nærmere anføre, hvilken særlig uddannelse det har modtaget, den midlertidige karakter af de opgaver, hvormed det er beskæftiget, og dets hjemmel til at bære armbindet, *jf. GK I, artikel 41*.

VII. Om begreberne »krigsførende« og »væbnede styrker«

1) »Krigsførende«:

I kapitel I i Reglement angående regler og vedtægter for krig til lands, der er et bilag til den IV. Haager-konvention (*HK IV*) vedtaget

den 18. oktober 1907, er begrebet krigsførende omtalt. Kapitel I definerer dog ikke, hvad der nærmere ligger i begrebet, og det synes i øvrigt også at være uden betydning for den folkeretlige vurdering af sanitetspersonels folkeretlige status.

2) »Væbnede styrker«:

Artikel 43 i Tillægsprotokol I fastsætter, at de væbnede styrker tilhørende en part i en konflikt består af alle organiserede væbnede styrker, grupper og enheder, som er under en kommando, der over for denne part er ansvarlig for de underordnedes handlemåde, også selv om denne part er repræsenteret af en regering eller en myndighed, der ikke anerkendes af en modpart.

Sådanne væbnede styrker skal være underkastet et militært disciplinært system, som bl.a. skal håndhæve overholdelsen af de folkeretlige regler under væbnede konflikter. Medlemmer af en stridende parts væbnede styrker (undtaget sanitetspersonel og feltpræster, der er omfattet af artikel 3 i GK III) er kombattanter, hvilket vil sige, at de har ret til at tage direkte del i fjendtligheder.

VIII. De stridende parts tilslutning til GK I og TP I

USA, Storbritannien, Frankrig og Irak har alle tilsluttet sig GK I og er således folkeretligt forpligtet til at yde sanitære enheder og sanitetspersonel beskyttelse som foreskrevet i bl.a. GK I, artiklerne 19 og 24.

TP I er ikke blevet tiltrådt af ovennævnte lande, men synes for så vidt de deri indeholdte bestemmelser af humanitær karakter, herunder beskyttelse af sanitetspersonel, at være udtryk for almindeligt anerkendte folkeretlige principper.

IX. Kommandoforhold og straffemyndighed i forhold til dansk sanitetspersonel

Der udpeges en chef for det danske element. Chefen er under kommando af forsvarschefen, der endvidere er rettergangschef for den pågældende chef. Chefen vil dog formentlig være underlagt den engelske lazaretschef f.s.v.a. lægefaglige arbejdsopgaver og -rutiner. Chefen for det engelske lazaret påregnes at få det logistiske ansvar for det danske element efter bilateral aftale.

For så vidt angår den danske chefs myndighed til at pålægge straffe uden dom og disciplinarmidler forudsættes det, at forsvarsministeren i henhold til militær retsplejelovs §§ 30 og 39 konkret tillægger chefen en sådan myndighed.

Det skal i øvrigt bemærkes, at det i forbindelse med indgåelse af aftale med briterne bør tilstræbes, at det danske medicinske personel ikke bliver undergivet britisk militær straffelov.

Det skal endelig bemærkes, at det danske sanitetspersonel i henhold til folkeretten ikke nyder eksterritorialitet under deres ophold på saudi-arabisk territorium.

Spørgsmål 14:

»Kan ministeren bekræfte, at »Olfert Fischer« fortsat er at betragte som »ikke krigsførende«, jf. betænkningen fra den 31. august 1990 over B 81?«

Svar:

Efter folketingsbeslutningen af 31. august 1990 er korvetten »Olfert Fischer«s opgave alene at sikre gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 661 af 6. august 1990 om økonomiske sanktioner mod Irak efter de retningslinjer, der er fastlagt i Sikkerhedsrådets resolution nr. 665 af 25. august 1990.

Som følge heraf har regeringen truffet beslutning om, at »Olfert Fischer« placeres uden for kampzonen.

Korvetten vil uden for kampzonen fortsætte med at løse sin opgave i overensstemmelse med folketingsbeslutningen af 31. august 1990.

Spørgsmål 17:

»Hvorledes har man sikret, at det danske medicinske personel rent faktisk ikke undergives britisk militær straffelovgivning? Såfremt problemet ikke er løst, understreger det så ikke, at den danske bistand snarere er en slags støtte til britisk krigsførelse og ikke en humanitær indsats?«

Spørgsmål 18:

»Hvordan er det overhovedet praktisk muligt, at danske læger og sygeplejersker, der yder en humanitær indsats efter opfordring fra FN, kan risikere at blive undergivet britisk militær straffelov? Kan det være folkeretligt korrekt?«

Svar:

I anledning af de stillede spørgsmål (17 og 18) kan det oplyses:

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget undergives sanitetsholdet dansk chef og forbliver under national dansk kommando. I medfør af militær retsplejelov §§ 30 og 39 agter forsvarsministeren at meddele chefen for det danske sanitetshold bemyndigelse til at udøve straffe- og disciplinarmyndighed over det danske sanitetspersonel efter gældende danske regler.

Spørgsmål 19:

»På hvilken måde foregriber Folketingets eventuelle vedtagelse af L 63 en tilslutning til den Wartime Host Nation Support aftale om et beredskabshospital, som ikke er godkendt af eller forelagt Folketinget og Det Udenrigspolitiske Nævn i henhold til tidligere løfter fra regeringen om proceduren ved indgåelse af nye forstærkninger eller værtslandsaftale?«

Svar:

Etableringen af hospitalet i Holstebro, som foreslået ved L 63, kræver indgåelse af en særlig bilateral dansk/amerikansk aftale, der udelukkende forudsættes at omfatte løsningen af denne opgave. En sådan bilateral aftale ophører, når den humanitære hjælp ikke længere er nødvendig, og er derfor ikke led i danske Host Nation Support aftaler med USA.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelse af spørgsmål 4.

Spørgsmål 20:

»Hvordan kan man etablere et beredskabshospital i henhold til en ikke-godkendt eller færdigbehandlet bilateral aftale med USA om værtslandsstøtte i krigstid (Wartime Host Nation Support) i forbindelse med en krig, som intet har med aftalen at gøre, og som Danmark ikke deltager i?«

Svar:

Der henvises til besvarelse af spørgsmål 19.